

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**КОМИСИЯ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И УСТАНОВЯВАНЕ
НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ**

Към сигнал с рег. № 126/02.12.2011 г. и № 137/05.12.2011г.

До
Г-н Д. П.,
Ул. „***“ № *
Гр. Провадия

Уважаеми господин П,

През 1991 г. с чл. 125 от Конституцията на Република България народните представители от VII Велико народно събрание възстановяват Върховния административен съд, който е един от основните гаранتي на демократичната и правовата държава. Безспорно постижение на българското общество е уредената с основния ни закон възможност на всеки гражданин да атакува в съда решенията на администрацията, както и подзаконовите нормативни актове, които накърняват правата и законните му интереси.

Върховният административен съд осъществява върховен съдебен надзор за точното и еднакво прилагане на законите в административното правораздаване и има юрисдикция върху цялата територия на Република България. В неговите правомощия е да разглежда жалби и протести срещу актове на Министерския съвет, министър-председателя, заместник министър-председателите, министри, ръководители на други ведомства, непосредствено подчинени на Министерския съвет, актове на Висшия съдебен съвет, актове на Българската народна банка, актове на областните управители, както и други актове, посочени в закон; произнася се по спорове за законосъобразността на подзаконови нормативни актове; проверява като касационна инстанция съдебни актове, постановени по административни дела и разглежда молби за отмяна на влезли в сила съдебни решения по административни дела.

Административното правосъдие има ключова роля за осигуряване на законосъобразно и правилно държавно управление. В теорията ясно са формулирани основните функции на административното правосъдие в тази насока. На първо място, това е защитата на субективните права и интереси на гражданите. На второ място,

съдебният контрол играе роля на мярка за законност при издаването и изпълнението на административни актове от компетентните органи на изпълнителната власт. Третата важна функция се свързва с широката възможност чрез административното правосъдие да се разкрият слабостите и недостатъците на администрацията и да се обезпечи законността на държавното управление.

В изпълнение на Становище № 10 (2007) относно “Съветът на съдебната власт в служба на обществото” ССЈЕ, се организира дейността на специален орган - ВСС, чиято задача е защита на независимостта на съдиите като основен елемент в една правова държава, като по този начин се спазва принципът на разделение на властите; ВСС защитава независимостта както на съдебната система, така и на отделните съдии и същевременно гарантира ефективността и качеството на правосъдието, както е определено в член 6 на Европейската конвенция за правата на човека, за да повиши доверието на обществото в съдебната система. ВСС се стреми да се предпази от риска неговата независимост да бъде ограничена в полза на законодателната или изпълнителната власт с разпоредбите в конституцията и в Закона за съдебната власт. За да се избегне впечатлението за защита на лични интереси, взаимно предпазване и назначаване с връзки и за да бъдат отразени гледните точки на обществото, ВСС има смесен състав с болшинство на съдиите, някои конкретни задачи са запазени за разглеждане от състав от всички съдии.

Висшият съдебен съвет е постоянно действащ орган, който представлява съдебната власт и осигурява нейната независимост. Дейността на ВСС се осъществява на принципите на законност, колегиалност, отговорност, публичност, откритост и политически неутралитет. При осъществяване на своите правомощия ВСС взаимодейства с президента на Република България, Народното събрание, Конституционния съд, Министерския съвет, министъра на правосъдието и администрацията на Министерството на правосъдието, както и с други централни и териториални органи на изпълнителната власт. Той осъществява сътрудничество със съсловните организации на съдиите, прокурорите и следователите, на съдебните служители и с други юридически лица с нестопанска цел.

Съгласно закона Висшият съдебен съвет: назначава, повишава, премества и освобождава от длъжност съдиите, прокурорите и следователите; налага дисциплинарни наказания понижаване и освобождаване от длъжност на съдиите, прокурорите и следователите; организира квалификацията на съдиите, прокурорите и следователите; приема проекта на бюджет на съдебната власт; Висшият съдебен съвет изслушва и приема годишните доклади на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и на главния прокурор за прилагането на закона и за дейността на съдилищата, прокуратурата и разследващите органи и ги внася в Народното събрание. Председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и главният прокурор се назначават и освобождават от президента на републиката по предложение на Висшия съдебен съвет за срок от седем години без право на повторно избиране. Президентът не може да откаже назначаването или освобождаването при повторно направено предложение.

ВСС се състои от 25 члена с най-малко 15 години стаж като **юристи**, от които минимум пет години като **съдия**, **прокурор**, **следовател** или **хабилитиран учен по право**. От този състав на съвета членове по право са председателят на **Върховния касационен съд**, председателят на **Върховния административен съд** и **Главният прокурор**, назначени с указ на **президента на републиката**. Единадесет члена на съвета се избират от **Парламента** и единадесет члена се избират от органите на съдебната власт (чрез делегатски събрания на съдии, прокурори и следователи – 6 съдии, 4 прокурори и 1 следовател). Мандатът на

изборните членове на ВСС е петгодишен и те не могат да бъдат преизбрани за два последователни мандата. ВСС заседава най-малко веднъж на три месеца и се свиква от [министъра на правосъдието](#) или по искане на 1/5 от неговите членове. Заседанията на съвета се председателстват от министъра на правосъдието, а в негово отсъствие последователно от Председателя на ВКС, Председателя на ВАС и Главния прокурор. Заседание на Висшия съдебен съвет се провежда, ако присъстват повече от половината от членовете му. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от присъстващите членове на Висшия съдебен съвет с явно гласуване, освен когато Конституцията изисква друго. Решенията на съвета са особен вид индивидуални административни актове, които подлежат на съдебен контрол от ВАС относно тяхната законосъобразност.

В конфликта на интереси по принцип не съществува обстоятелство, че ВАС не разполага с контролни правомощия по отношение актовете на ВСС и не обосновава конфликт на интереси между членовете на съответните съдебни инстанции и ВСС като цяло. Членовете на ВАС при изпълнение на функциите си изпълняват служебните си задължения и по никакъв начин не би могло да се твърди, че има частен интерес, който да мотивира решенията им. И ВАС и ВСС работят в обществен интерес, а основният признак за конфликт на интереси е сблъсък между частен и обществен интерес.

Съгласно ЗПУКИ, за да се приеме, че е налице конфликт на интереси следва да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: лицето да заема публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 1-25, да има частен интерес и частният интерес да е такъв, че да може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията му по служба. Във Вашето питане няма дори индиции за наличие на някоя от тези предпоставки.

КПУКИ е готова да разгледа всеки сигнал за конфликт на интереси по отношение на конкретно лице, когато има факти за наличие на частен интерес, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на служебните задължения на физическо лице, а не на орган.

Адрес за кореспонденция на комисията - гр. София, пк 1000, бул. „Витоша” № 18, ет.5.

С уважение,

Филип Златанов

*Председател на
Комисията за предотвратяване
и установяване на конфликт на интереси*